

11 August

Duminica a VII-a după Cincizecime. A vindecării a doi orbi. Dupăprăznuirea Schimbării la față. Sfântul martir diacon Euplu.

UTRENIA

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi,

totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinatorul meu ești,

gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.
Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,

ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădărdit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întuneric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțime de îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; şi tuturor le dăruieşte mila ta cea mare. — Ca mântuiţi fiind cu sufletul şi cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat şi binecuvântat, al Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăţilor, izvorule ce pururea izvorăşti, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice şi atotstăpâni-torule, toţi ne închinăm, şi ne rugăm ție, chemând milele tale şi îndurările tale, spre ajutorul şi paza smereniei noastre. Pomeneşte, Doamne, pe robii tăi, şi primeşte rugăciunile cele de dimineaţa ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, şi nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toţi ne păzeşte cu îndurările tale. Pomeneşte, Doamne, pe cei ce priveghează şi cântă, spre mărirea ta, şi a unuia născut Fiului tău şi Dumnezeuului nostru, şi al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor şi păzitor; primeşte rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri şi înţelegător. — Că tu eşti Dumnezeuul nostru, şi ție mărime înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale:

primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim:

primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești

Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelilor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 6

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 6

Puterile îngerești la mormântul Tău, și străjerii au amorțit; și sta Maria la mormânt, căutând preacuratul Tău trup. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul, întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viață, Cel ce ai înviat din morți, Doamne, Mărire Ție!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul Sfântului martir, glas 4

Mucenicul Tău, Doamne Euplu, întru nevoița sa, cununa nesticăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe tirani i-a învins; înfrânt-a și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Praznicului, glas 7

Schimbatu-Te-ai la față în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând discipolilor Tău mărirea Ta, pe cât puteau cuprinde. Strălucească și nouă păcătoșilor, lumina Ta cea veșnică, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, mărire Ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Primul rând de Sedelne ale glasului 6

Mormântul deschis fiind și iadul tânguindu-se, Maria a strigat către Apostolii cei ascunși: Ieșiți, lucrătorii viei, propovăduiți vestea Învierii; înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, înaintea mormântului Tău stătea Maria Magdalena și plângea; și crezându-Te pe Tine grădinar, zicea: Unde ai ascuns pe Viața cea veșnică? Unde ai pus pe Cel de pe tronul Heruvimilor? Că aceia care-L străjuiau au amorțit de frică. Sau pe Domnul meu dați-mi-L mie, sau cu mine grați: Cel ce ai fost între morți și pe morți i-ai înviat, Mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Vestit-a mai dinainte Ghedeon zămislirea și tâlcuit-a David nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu: că s-a coborât ca o rouă peste lână Cuvântul în pânțele tale și ai odrăslit fără sămânță, pământule sfinte, pe Mântuirea lumii, pe Hristos Dumnezeu nostru, ceea ce ești plină de daruri.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătorea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 6

Viața în mormânt zăcea și pecetea peste piatră era pusă. Ca pe un împărat adormit străjuiau ostașii pe Hristos; și pe vrășmașii săi cu orbire lovindu-i, a înviat Domnul.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Închipuit-a mai înainte Ioná îngroparea Ta, iar Simeon a tâlcuit scularea cea dumnezeiască, nemuritorule, Doamne; că Te-ai coborât ca un mort în groapă, Cel ce ai zdrobit porțile iadului; dar ai înviat fără stricăciune ca un Stăpân, spre mântuirea lumii, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ai luminat pe cei din întuneric.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pe Fiul tău, pe Cel ce S-a pironit de voie pe Cruce și a înviat din morți, pe Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea

tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsele a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiful glasului 6

Cu moartea Ta cea de voie și de viață făcătoare, Hristoase, porțile iadului sfărâmându-le, ca un Dumnezeu, ne-ai deschis nouă Raiul cel de demult și, înviind din morți, ai mântuit din stricăciune viața noastră.

Antifoanele glasului 6

Antifonul I

La cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvântule: Milostivește-Te spre mine, ca să viez Ție.

Miluieste-ne pe noi, defăimații, făcându-ne vase de alese Ție, Cuvântule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt este începutul a toată mântuirea: de suflă spre cineva Acesta, după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl crește și sus îl așază.

Antifonul II

De n-ar fi fost Domnul cu noi, nimeni dintre noi n-ar fi putut sta împotriva vrăjmașului; că acei care biruiesc, de aici se înalță.

Cu dinții lor să nu fie apucat sufletul meu, ca o pasăre, Cuvântule. Vai mie! Cum mă voi mântui de vrăjmași, iubitor de păcate fiind?

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este îndumnezeirea tuturor, bunăvoirea, înțelegerea, pacea și binecuvântarea; că întocmai lucrător este cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul III

Cei ce nădăjduiesc în Domnul, pentru vrăjmași sunt înfricoșători și tuturor minunați, că sus privesc.

Întru fărădelegi mâinile sale nu-și tinde ceata dreptilor, ajutor avându-Te pe Tine, Mântuitorule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este stăpânia peste toate, Căruia se închină oștile cele de sus, cu toată suflarea celor de jos.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 6

Doamne, deșteaptă puterea Ta și vino, ca să ne mântuiești pe noi. (*Ps. 79, 2*)

Stih: **Cel** ce paști pe Israel, ia aminte. (*Ps. 79, 1*)

Doamne, deșteaptă puterea Ta și vino, ca să ne mântuiești pe noi. (*Ps. 79, 2*)

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și

Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 6

Toată suflarea să laude pe Domnul. — **Toată** suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia Învierii a VII-a. Evanghelia după Ioan (20, 1-10)

În ziua cea dintâi a săptămânii, dis-de-dimineată, pe când era încă întuneric, Maria Magdalena a venit la mormânt și a văzut piatra ridicată de pe mormânt. Atunci a alergat și a venit

la Simon Petru și la celălalt discipol, pe care-l iubea Isus, și le-a zis: Au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde L-au pus. Deci, au ieșit Petru și celălalt discipol și veneau la mormânt. Și cei doi alergau împreună, dar celălalt discipol, alergând înainte, mai repede decât Petru, a sosit cel dintâi la mormânt. Și, aplecându-se, a văzut giulgiurile puse jos, dar n-a intrat. A sosit după el Simon Petru și a intrat în mormânt și a văzut giulgiurile puse jos, iar mahrama, care fusese pe capul lui Isus, nu era pusă împreună cu giulgiurile, ci deosebi înfășurată, într-un loc. Atunci a intrat și celălalt discipol, care sosise întâi la mormânt, și a văzut și a crezut. Căci încă nu știau Scriptura, că Isus trebuia să învie din morți. Și s-au întors discipolii iarăși la ai lor.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput

și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,

le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;

spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeuule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeuule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și
după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile
noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfântului martir Euplu și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 6, din Octoih

Canonul I al Praznicului, glas 4

**Canonul Sfântului martir Euplu, din Minei,
glas 4.**

Catavasiile Crucii, glas 8

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 6

Irmos:

Ca pe uscat umblând Israel, cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de învingere.

Bunule Isuse, întinzându-Ți palmele pe Cruce, toate le-ai umplut de bunăvoința Tatălui. Pentru aceasta, Îți cântăm toți cântare de biruință.

Cu teamă, ca o servă la poruncă, apropiatu-s-a moartea de Tine, Stăpânul vieții, Cel ce printr-înșa ne dai nouă înviere și viață fără sfârșit.

A Născătoarei

Primind pe Ziditorul tău, precum însuși a voit, întrupat fără sămânță, mai presus de minte, din pântecul tău, Curată, te-ai arătat cu adevărat stăpână a fapturilor.

Canonul I al Praznicului

Cuvintele vieții grăind despre dumnezeiasca împărăție Hristos către ucenici, a zis: Pe Tatăl să cunoașteți în Mine, ca Cel ce strălucește cu lumină neapropiată, cu bucurie cântând: Să cântăm Dumnezeului nostru că S-a preamărit.

Cu puterea neamurilor vă veți îmbrăca, prieteni ucenici, și minunați vă veți face în bogăția lor, că vă veți umplea de mărire. Că Mă

voi arăta mai luminat decât soarele strălucind, întru bucurie cântând voi: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Astăzi Hristos în Muntele Taborului, strălucind luminos cu dumnezeiasca rază, precum a făgăduit ucenicilor, Și-a golit chipul și umplându-se ei de rază dumnezeiască, de lumină purtătoare, cu bucurie au grăit: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Canonul Sfântului martir

Cu arma Crucii înotând, ai intrat în limanul vieții, întru care cu bucurie luminat petrecând, Mărite, încetează-mi mult-tulburătorul val al inimii mele, ca cu liniște să preamăresc pomenirea ta.

Stea cu totul luminoasă ai răsărit, înțelepte, întru cinstită țaria Bisericii, luminând pe credincioși cu strălucirile bunătăților Euple; și cu puterea Spiritului ai alungat întunericul demonilor.

Cu dumnezeiască putere împuternicindu-te, înțelepte, cu cuget dumnezeiesc, pe Cel născut din

Dumnezeu, Dumnezeu l-ai propovăduit, Care de bunăvoie a răbdat răstignire, mărite, și cu moartea pe moarte a stricat.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Toată gura să se miște spre lauda ta purtătorule de Dumnezeu, căci cu învățăturile cele dumnezeiești, ai răpit din gura vrăjmașului pe toți, cei ce cu preabună plecăciune au primit cuvintele tale, purtătorule de chinuri al lui Hristos.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu coborârea cea înfricoșătoare strălucind Hristos din pântecele tău cel purtător de lumină, Preacurată, ca un soare a răsărit celor din lume, risipind negura mulțimii dumnezeilor cea cu înserare rea, și luminând marginile lumii.

Cântarea I a Catavasiilor Crucii, glas 8

Cruce însemnând Moise, lovind drept cu toiagul, Marea Roșie a despărțit, trecând pedestru Israel; iar de-a curmezișul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, înscriind deasupra

nebiruita armă. Pentru aceasta, lui Hristos, Dumnezeuul nostru, să-i cântăm, că s-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 6

Irmos:

Nu este sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeuul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Bunule Isuse, întinzându-Ți palmele pe Cruce, toate le-ai umplut de bunăvoința Tatălui. Pentru aceasta, Îți cântăm toți cântare de biruință.

Pe Dumnezeu văzându-L răstignit cu trupul, zidirea se pierdea de frică; dar s-a ținut tare cu palma cea cuprinzătoare, a Celui ce S-a răstignit pentru noi.

A Născătoarei

Minunea nașterii tale celei dumnezeiești, Curată, covârșește toată rânduiala firii; că pe Dumnezeu L-ai zămislit în pânțece, mai presus de fire, și născându-L, ai rămas pururea fecioară.

Canonul I al Praznicului

Arcul celor puternici a slăbit și cei neputincioși s-au încins cu putere; pentru aceasta s-a întărit în Domnul inima mea.

În Adam îmbrăcându-Te tot, Hristoase, firea cea înnegrită de demult schimbând-o, ai luminat-o și, cu schimbarea chipului Tău ai îndumnezeit-o.

Cel ce a povățuit pe Israel de demult în pustie, prin stâlp în chipul focului și prin nor, astăzi în Muntele Taborului în chip de negrăit a strălucit Hristos în lumină.

Canonul Sfântului martir

Datu-te-ai pe tine ca pe un mieluşel de bunăvoie, vrând a te junghia pentru Hristos, Care pentru tine cu voirea a sărăcit, și S-a junghiat Euple preafericite.

Junghiere fără prihană, jertfă cu preabună mireasmă, și desăvârșit prinos te-ai adus lui

Dumnezeu, fericite, cu bucurie cântând: Sfânt ești Doamne.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Întărindu-te cu legile Evangheliei cugetătorule de Dumnezeu, ai stat în mijlocul bărbaților celor fărădelege, arătat strigând: Celor ce nu mă caută stau de față, a muștra păgânătatea lor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sălășluindu-Se Dumnezeu în pântecul tău, Preacurată, născuși nu a clintit cheile fecioriei tale, pe Care roagă-L neîncetat să se întărească toți cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 3-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Toiag în chip de taină se primește, căci cu odrăslirea a ales preot; iar acum, Bisericii celei mai înainte neroditoare i-a înflorit lemnul Crucii, spre putere și întărire.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Condacul sfântului martir, glas 1

Cu arma Crucii bine înotând, ai intrat într-un limanul cel lin al lăcașurilor celor cerești. Întru care sălășluindu-te, roagă-te Ziditorului ca să fie mântuiți de toată nevoia, cei ce prăznuiesc astăzi

pomenirea cea cu rugăciune, a nevoițelor tale fericite Euple.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Sedealna sfântului martir, glas 1

Legile lui Hristos în mâini ținându-le ai stat în priveriște, strigând către vrăjmași: De mine însumi chemat am venit, de față sunt ca să pățimesc cu tărie. Pentru aceasta plecându-ți grumazul, cu bucurie ai primit tăierea sabiei săvârșindu-ți alergarea.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Praznicului, glas 4

Suindu-Te cu ucenicii în munte, și întru mărirea Tatălui strălucind, împreună cu Moise, și Ilie a stat înaintea Ta, că legea și proorocii ca lui Dumnezeu slujesc, a Căruia și firească Ființa cea Fiiască, Părintele mărturisindu-o, Te-a chemat Fiu; pe Care Îl laudăm împreună cu Tine și cu Spiritul.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 6

Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cântă strigând cinstita Biserică, cu

dumnezeiască cuviință, din cuget curat întru
Domnul prăznuind.

Înflorit-a pomul vieții celei adevărate,
Hristoase; că Crucea s-a înfipt și, adăpându-se cu
sângele și cu apa, din coasta Ta cea nesticăcioasă,
nouă viață ne-a odrăslit.

De acum șarpele nu mă va mai amăgi cu
dumnezeire mincinoasă; că Hristos,
îndumnezeitorul firii omenești, acum mi-a deschis
mie, fără împiedicare, cărarea vieții.

A Născătoarei

Cu adevărat negrăite și neînțelese sunt
tainele nașterii tale celei cu dumnezeiască
cuviință, celor ce sunt pe pământ și în cer,
Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Canonul I al Praznicului

Lega însemnând cu scrisoare în Sinai,
Hristoase Dumnezeule, în nor și în foc și în ceață

și în vifor Te-ai arătat purtat. Mărire puterii Tale, Doamne.

Ca să adeverezi mărită rânduiala Ta, Hristoase Dumnezeu, că Cel ce ești mai înainte de veci, Tu același și în nor suindu-Te, în Tabor în chip de negrăit ai strălucit.

Împreună grăind au stat înaintea Ta, Stăpâne Hristoase, ca niște slugi, aceia, și către ei în pară de foc și în nor și în vânt subțire ai vorbit. Mărire puterii Tale, Doamne.

Vestit-a mărirea Crucii Tale, venind în Tabor Moise, cel ce Te-a văzut pe Tine de demult în foc și în rug, și Ilie, cel ce s-a înălțat în car de foc, Hristoase.

Canonul Sfântului martir

Biserica însuflețită a Preasfintei Treimi te-ai arătat cu adevărat, și cu arma credinței, în pământ ai surpat capiștile idolilor, Martire Euple.

Întru frumusețea cea dumnezeiască îndulcindu-te Euple, ai defăimat bătăile și

durerile, și chinurile cele fără de număr, și cu bucurie ai pățimit.

Smerindu-te de Dumnezeu înțelepte Martire, ai smerit inima cea cu cuget înalt a ucigașului, și te-ai suit către Cel ce a înălțat pe oameni.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

De dragostea Stăpânului aprinzându-te, cu adevărat ai ars toată înșelăciunea, și cu osârdie ai mers la martiriu, Mucenice.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Bogații poporului tău ție se închină Fecioară, care ai născut pe Cel ce a îmbogățit pe toți, cu cunoștințele cele dumnezeiești, pe Hristos Dumnezeul nostru.

Cântarea a 4-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Auzit-am, Doamne, taina rânduiei Tale, cunoscut-am lucrurile Tale și am preamărit dumnezeirea Ta.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 6

Irmos:

Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la Tine cu dragoste, Te rog, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeul cel adevărat, Care chemi din negura păcatelor.

Făcutu-mi-au acum loc heruvimii și sabia cea de foc, Stăpâne, dă înapoi, văzându-Te pe Tine, Cuvântule al lui Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu, făcând cale tâlharului în rai.

De acum nu mă voi mai teme de întoarcerea în pământ, Stăpâne Hristoase, că Tu, prin învierea Ta, pentru bunătatea Ta cea multă, pe mine, cel părăsit, m-ai ridicat de la pământ la înălțimea nesticăciunii.

A Născătoarei

Mântuiește, Stăpâna cea bună a lumii, pe cei ce din suflet te mărturisesc pe tine Născătoare de

Dumnezeu; că pe tine te-am dobândit ocrotitoare nebiruită, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu adevărat.

Canonul I al Praznicului

Înaintea feței Tale munții s-au plecat. Că și lumina, strălucirea cea pe sus umblătoare, soarele, a venit sub picioarele Tale, Hristoase, dacă bine ai voit a-Ți schimba chipul cel omenesc.

Iată Mântuitorul Hristos, au strigat Moise și Ilie către ucenicii cei aleși în muntele Taborului; pe Acesta L-am vestit de demult că este Dumnezeu.

Firea cea neschimbătoare a Dumnezeirii, celei ce se poartă întru Sine fără materie, s-a amestecat cu omenirea, și lumina arătându-și apostolilor, în chip de negrăit a strălucit.

Pe Tine raza cea pururea fiitoare, dacă Te-au văzut strălucind în mărirea părintească ucenicii,

Hristoase, au grăit către Tine: în lumina Ta căile noastre le îndreptează.

Canonul Sfântului martir

Strălucindu-te cu totul de privirile cele dumnezeiești, și cu vitejia întărindu-te ca un leu viteazule, cu nădejdea, ai intrat către priveriște, biruind păgânătatea, prea-alesule.

Viață fără întristare ți-a dat Mântuitorul, ție celui ce ai suferit pentru Dânsul moarte amară, purtătorule de chinuri, și cu cetele martirilor te-a împreunat pe tine, ca pe un viteaz.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Plecatu-ți-ai grumazul tău cu cuget osârdios, și luânduți-se capul, mai luminat te-ai împreunat cu Hristos, Cuvioase, îndulcindu-te de Dumnezeire.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Arătatu-te-ai cu adevărat mai înaltă decât îngerii, născând pe Ziditorul îngerilor, mai presus de minte, pe Cel ce a preamărit pe sfinții Martiri, Preasfântă Maică Fecioară.

Cântarea a 5-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

O, de trei ori fericite lemn, pe care s-a răstignit Hristos, Împăratul și Domnul. Prin care a căzut cel ce a înșelat prin lemn, biruit fiind de Cel ce s-a pironit pe el cu trupul, de Dumnezeu, Cel ce dă pace sufletelor noastre.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 6

Irmos:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

Răstignindu-Te, Stăpâne, cu piroanele, blestemul cel ce era asupra noastră l-ai nimicit; iar

cu sulița fiind împuns în coastă, zapisul lui Adam rupându-l, lumea ai eliberat.

Adam prin înșelăciune poticnindu-se, jos s-a prăvălit, în prăpastia iadului. Cel ce ești din fire Dumnezeu și îndurat, Te-ai coborât spre căutare și, pe umeri purtându-i, împreună cu Tine I-ai înviat.

A Născătoarei

Preacurată Stăpână, care ai născut oamenilor pe Domnul călăuzitorul, potolește tulburarea patimilor mele cea fără astâmpăr și cumplită și dă liniște inimii mele.

Canonul I al Praznicului

Lumină mai luminoasă decât razele soarelui în Tabor strălucind Hristos, ne-a luminat pe noi.

Suindu-Te în Muntele Taborului Te-ai schimbat la față, Hristoase, și toată înșelăciunea ai întunecat, lumină strălucind.

Pe Tine Dumnezeu cunoscându-Te măriții Apostoli în Tabor, Hristoase, minunându-se, și-au plecat genunchii.

Canonul Sfântului martir

Încă sângele picându-ți, ai stat înaintea puitorului tău de lupte, și de la Dânsul bucurându-te ai primit cununile biruinței, de Dumnezeu înțelepțite Euple, viteazule.

Cu bărbăție ai stat înaintea divanului, legile Stăpânului în brațele tale ținându-le Euple și arătat prea cu osârdie, ai muștrat pe cei fărădelege Cuvioase.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Nespăimântându-te de sabie, netemându-te de mulțimea muncilor, cu bunăcredință ai propovăduit adevărul, înaintea divanurilor judecătorilor, și ai omorât înșelăciunea.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

O minune preamărită! Cum ai născut Fecioară necunoscând ispită de bărbat? Și cum ai aplecat cu lapte pe Cel cu adevărat Dătător de lapte și hrănitorul tuturor făpturilor, Maică Preacurată.

Cântarea a 6-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

În pânțele fiarei celei din mare, Iona, palmele întinzându-și în chipul crucii, mântuitoarea patimă mai înainte limpede o a închipuit; de unde a treia zi ieșind, a însemnat învierea cea mai presus de lume, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce cu trupul s-a răstignit și cu învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata,*

mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii, glas 6

Cu palma cea începătoare de viață, înviind pe toți cei din taințele cele mai întunecoase, Dătătorul de viață, Hristos-Dumnezeu, înviere a dăruit frământăturii omenești; că este Mântuitor tuturor, Înviere și Viață și Dumnezeu a toate.

Icosul

Crucea și îngroparea Ta, Dătătorule de viață, le laudăm credincioșii și le cinstim; că iadul ai legat, Nemuritorule, ca un Dumnezeu atotputernic, și pe morți împreună i-ai înviat, și

porțile iadului le-ai sfărâmat și puterea morții ai zdrobit, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, pământenii cu dragoste Te mărim pe Tine, Cel ce ai înviat și ai surpat puterea vrăjmașului celui atotpierzător, și ai înviat pe toți cei ce au crezut în Tine, și lumea ai mântuit-o de săgețile șarpelui și, ca singurul Puternic, de înșelăciunea vrăjmașului ne-ai mântuit. Pentru aceasta, laudăm cu dreaptă credință Învierea Ta, prin care ne-ai mântuit, ca un Dumnezeu a toate.

Sinaxar

În această lună, în ziua a unsprezecea, Duminica a VII a după Cincizecime, pomenirea Sfântului mare Martir Euplu diaconul.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, îndură-Te și ne mântuiește pe noi. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 6

Irmos:

Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cuvioșii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a înduplecat să

strige: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Tânguindu-se soarele pentru pătimirea Ta, în negură s-a învăluit și ziua, peste tot pământul, Stăpâne, lumina s-a întunecat, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Îmbrăcatu-s-au întru lumină cele de dedesubt prin coborârea Ta, Hristoase; iar strămoșul arătându-se plin de bucurie, dănțuind a săltat, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei

Prin tine, Maică-Fecioară, lumină strălucitoare a răsărit la toată lumea, că tu ai născut pe Dumnezeu, Ziditorul tuturor, pe Care roagă-L, Preacurată, să ne trimită nouă credincioșilor mare milă.

Canonul I al Praznicului

Luminați fiind în Muntele Taborului cu lumina măririi celei neapropiate, Apostolii,

Hristoase, au grăit: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

De suflarea dumnezeiescului glas, de norul cel răcoritor și de raza Ta, Hristoase, îndulcindu-se Apostolii, au cântat: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Dacă Te-a văzut Petru pe Tine, Hristoase, în lumină neapropiată strălucind în Muntele Taborului, a grăit: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cu Hristos, începătorul vieții fiind fiii lui Zevedeu, când a arătat El lumina chipului Său, ei au cântat: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Canonul Sfântului martir

Picurându-ți sângele tău pe pământ, a stins jeratecul înșelăciunii, iar Biserica lui Hristos cu bogăție a adăpat-o, care cu bunăcredință pe tine te laudă, Preafericite.

Având minte vitează, și cuget neclintit, înșelăciunea jos ai surpat-o, și pe părtinitorii

minciunii cu învățăturile cele nemincinoase,
Euple preaînțelepte i-ai muștrat.

Ușa Raiului ție s-a deschis Euple fericite
Martire al lui Hristos, văzându-te înfrumusețat cu
patima cea dumnezeiască și cu coroana biruinței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu jeratecul cel dumnezeiesc curățindu-te la
suflet, Martire, jăratecele mulțimii dumnezeilor
le-ai stins, strigând: Bine ești cuvântat Doamne
Dumnezeul părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru ca să închipuiască pântecul tău cel
dumnezeiesc cuptorul cel persan, Preacurată,
nearși a păzit pe tinerii care strigau: Doamne
Dumnezeule bine ești cuvântat.

**Cântarea a 7-a a Catavasiilor Crucii,
glas 8**

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân pe
popoare le-a tulburat, suflând cu amenințare și cu

hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a îngrozit mânia cea sălbatică, nici focul cel mistuitor; ci împotriva suflând Spiritul cel de rouă aducător, în foc fiind, au cântat: Prealăudate Dumnezeule al părinților și al nostru ești binecuvântat.

Canonul Învierii

Cântarea VIII, glas 6

Irmos:

Din văpaie ai izvorât rouă Cuvioșilor și jertfă dreptului cu apă ai mistuit-o, că toate le faci, Hristoase, numai cu voia. Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Pe poporul cel altădată ucigător de profeți, pizma I-a făcut acum ucigător de Dumnezeu, răstignindu-Te pe Cruce, Cuvântule al lui Dumnezeu, pe Care Te preaînălțăm întru toți vecii.

Sânurile cele cerești nu le-ai părăsit și, în iad coborându-Te, ai sculat împreună cu Tine, Hristoase, pe tot omul care zăcea în putreziciune și care Te preaînălță întru toți vecii.

A Născătoarei

Din lumină L-ai zămislit pe Cuvântul cel dătător de lumină și, născându-L pe Acesta în chip de negrăit, te-ai preamărit; că Spiritul cel dumnezeiesc S-a sălășluit întru tine, Fecioară. Pentru aceasta, te laudăm întru toți vecii.

Canonul I al Praznicului

Cel ce toate le poartă cu bunăvoință, Hristos, cu preacuratele Sale picioare S-a suit în Muntele Taborului; acolo, mai mult decât raza soarelui strălucind cu fața Sa, pe cei mai aleși din Legea Veche și din legea Darului i-a arătat, cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

În mărirea cea neapropiată arătându-Se în chip de negrăit în Muntele Taborului Lumina cea necuprinsă și neapusă, Raza Tatălui a luminat făptura, și a îndumnezeit pe oamenii cei ce cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cu sfințită cuviință stând Moise și Ilie în Muntele Taborului, și chipul dumnezeieștii fețe luminat văzându-L, pe Hristos în părinteasca mărire strălucind, au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Pentru dumnezeiasca vedere cea din nor s-a preamărit oarecând fața lui Moise; iar Hristos cu lumina și cu mărire ca și cu o haină Se îmbracă, că Însuși făcător luminii fiind, luminează pe cei ce cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Văzând ucenicii pe Hristos înconjurat de nor luminos în Tabor și jos spre pământ privind, mintea luminându-și, L-au lăudat pe El împreună cu Tatăl și cu Spiritul: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul Sfântului martir

Curățire de toate bolile și alungare spiritelor celor cumplite sunt moaștele tale, pe care înconjurându-le, strigăm: Toate lucrurile binecuvântați și lăudați pe Domnul.

Bucuratu-s-a de tine adunarea credincioșilor, agonisindu-te pe tine mijlocitor către Hristos, și rugător preafierbinte, și părtinitor Euple preafericite diacone, dimpreună vorbitorule cu sfinții îngerii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu

Adunându-vă oamenilor, scoateți vindecare de boli din mormântul Martirului, și cu credință strigați: Toate lucrurile binecuvântați și lăudați pe Domnul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Înfrumusețatu-te-ai Preacurată, preanevinovată, mai mult decât toată bună cuviința îngerilor, născând pe Ziditorul oamenilor și al îngerilor, Căruia cântăm: Binecuvântați lucrurile pe Domnul.

Cântarea a 8-a a Catavasiilor Crucii, gals 8

Stih: *Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I, și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.*

Binecuvântați, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu-Părintele. Lăudați pe Cuvântul Cel ce s-a coborât și focul în rouă l-a prefăcut; și preaînălțați pe Spiritul cel preasfânt, Cel ce dă viață tuturor întru toți vecii.

Preotul: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 6

Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta cetele îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care mărindu-L cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Nepărtaș la patimi ai rămas Tu, Cuvântule al lui Dumnezeu, deși în trup împreună ai fost cu patimile; dar pe om l-ai dezlegat din patimi, făcându-Te patimă pentru patimi, Mântuitorul nostru; că Tu singur ești nepătimitor și atotputernic.

Stricăciunea morții primind, Ți-ai păstrat trupul Tău fără să guste stricăciune; iar sufletul Tău cel de viață făcător și dumnezeiesc n-a rămas în iad, Stăpâne; ci, ca dintr-un somn sculându-Te, pe noi împreună cu Tine ne-ai ridicat.

A Treimii

Pe Dumnezeu-Tatăl și pe Fiul cel împreună fără început, toți oamenii ÎI mărim cu buze curate; iar puterea cea negrăită și preamărită a Sfântului Spirit o cinstim. Că Tu singură ești atotputernică, Treime nedespărțită.

Canonul I al Praznicului

Spăimântați fiind de acea nouă revărsare de lumină, dar îndată luminându-se, ucenicii au privit unul către altul și, jos la pământ căzând, Ție Stăpânului tuturor s-au închinat.

Glas de Dumnezeu suflet din nor s-a auzit, întărind minunea. Că Tatăl luminilor a grăit către apostoli: Acesta este Fiul Meu cel iubit, pe Acesta să-L ascultați.

Lucruri noi și preamărite văzând și glasul părintesc auzind în Tabor slugile Cuvântului,

închipuirea chipului celui dintâi, au grăit: Acesta este Mântuitorul nostru.

Cel ce ești chipul cel neschimbat al Celui ce este de-a pururi neschimbat, Pecetea cea neschimbată, Fiule Cuvinte, înțelepciune și brațule, dreapta și puterea Celui Preaînalt, pe Tine Te laudăm cu Tatăl și cu Spiritul.

Canonul Sfântului martir

Învrednicitu-te-ai cu adevărat, a vedea pe cele ce de departe erau dorite de tine, Preafericite, încetat-ai de dorire ca unul ce ai ajuns la singură săvârșirea doririlor, cea cu adevărat săvârșită doririi tale diacone, vrednicule de minune.

Ca un sceptru ținând Crucea în mâna ta, Fericite, și luminat fiind îmbrăcat cu porfira, pe care din sfințite sângiurile tale ai roșit-o, acum stai înaintea Împăratului Hristos, Euple pârga martirilor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Îndumnezeindu-te cu împărtășirea cea dumnezeiască, Fericite, arătat te-ai făcut soare cu

totul luminos, și întru lumina cea dumnezeiască te-ai sălășluit Martire; și acum luminezi pe cei ce săvârșesc purtătoare de lumină pătimirea ta, Fericite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu razele luminii celei dintru tine dumnezeiască Mireasă luminează sufletul meu, ridică-mă pe mine cel ce zac în groapa pierzării, rușinând pe vrăjmașii cei ce pururea necăjesc inima mea, și către patimi mă împing pe mine.

Cântarea a 9-a a Catavsiilor Crucii, glas 8

Rai de taină ești, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, prin Care lemnul crucii cel de viață purtător, pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta, acum înălțat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (De 2 ori.)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a VII-a. A Învierii

Că au luat pe Domnul, spunând Maria, au alergat la mormânt Simon Petru, și alt cunoscător al lui Hristos, pe care-l iubea; și au grăbit acei doi, și au aflat giulgiurile înăuntru goale zăcând, iar marama capului era la o parte de ele; pentru

aceasta iarăși au tăcut, până ce au văzut pe Hristos.

A Născătoarei

Mari și preamărite pentru mine ai lucrat, Hristoase al meu mult milostive: că din Fecioară tânără negrăit te-ai născut, și crucea ai luat-o, și moartea răbdând ai înviat întru mărire, și firea noastră din moarte ai mântuit-o. Mărire, Hristoase, strălucirii tale, mărire puterii tale.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 6, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărire aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Crucea Ta, Doamne, viață și înviere poporului Tău este; și întru ea nădăjduind, pe

Tine, Dumnezeul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; îndură-Te spre noi.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Îngroparea Ta, Stăpâne, Raiul a deschis neamului omenesc; și, din stricăciune mântuindu-ne, pe Tine, Dumnezeul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; îndură-Te spre noi.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cu Tatăl și cu Spiritul pe Hristos să-L lăudăm, pe Cel ce a înviat din morți, și către Dânsul să grăim: Tu ești viața și învierea noastră; îndură-Te spre noi.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

A treia zi ai înviat din groapă, Hristoase, precum este scris, și împreună ai ridicat pe strămoșul nostru. Pentru aceasta, Te și mărește neamul omenesc și laudă Învierea Ta.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Doamne, mare și înfricoșătoare este taina Învierii Tale; că așa ai ieșit din mormânt, ca un mire din cămară, cu moartea pe moarte zdrobind, ca pe Adam să-l mântuiești. Pentru aceasta, în ceruri Îngerii dănuiesc și pe pământ oamenii măresc bună-milostivirea Ta ce s-a făcut spre noi, Iubitorule de oameni.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

O, călcătorilor de lege iudei, unde sunt pecetele și arginții pe care i-ați dat ostașilor? Nu s-a furat Vistieria, ci a înviat ca un puternic; ci voi înșivă v-ați rușinat, lepădându-vă de Hristos, Domnul măririi, Cel ce a pățimit și S-a îngropat și a înviat din morți. Aceștia să ne închinăm.

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu! Înălță-Se mâna Ta, nu uita de săracii Tăi până în sfârșit. (Ps. 9, 32)

Mormântul pecetluit fiind, cum vi s-a furat, iudeilor, care ați așezat străjeri și semne ați pus? Ușile încuiate fiind, a ieșit Împăratul. Sau ca pe un

mort puneți-L de față, sau ca unui Dumnezeu închinați-vă cu noi, cântând: Mărire Crucii tale, Doamne, și Învierii Tale!

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

La mormântul Tău cel primitor de viață au ajuns mironosițele femeii tânguindu-se, Doamne, și miruri purtând, trupul Tău cel preacurat îl căutau să-l ungă. Dar au aflat Înger purtător de lumină, pe piatră șezând și către dânsele grăind: Pentru ce plângeți pe Cel ce a izvorât din coastă viața lumii? Ce căutați în mormânt, ca pe un mort, pe Cel fără de moarte? Ci mai degrabă, alergând, vestiți Ucenicilor Lui bucuria cea a toată lumea, a măritei Sale Învieri, prin care luminându-ne și pe noi, Mântuitorule, dăruiește-ne curățire și mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a VII a. A Învierii. glas 7

Iată întuneric și de dimineață este! Și ce stai la mormânt, Marie, având în suflet mult întuneric? Cu care întrebi; unde a fost așezat Isus?

Ci vezi învățăceii împreună alergând, cum prin giulgiuri și prin mahramă au cunoscut învierea, și-a adus aminte de Scriptura cea despre care, și prin care, și noi crezând, te laudăm pe tine, dăătorule de viață Hristoase.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire. Laudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeu, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeu Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.
Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-Milostive.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi**

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la

Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeu nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeu nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale Sfântului martir Euplu a cărui pomenire o facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.